

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О СОЦИЈАЛНОЈ СИГУРНОСТИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о социјалној сигурности између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине, који је потписан у Београду, 8. јуна 2018. године, у оригиналу на српском, кинеском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о социјалној сигурности између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
О СОЦИЈАЛНОЈ СИГУРНОСТИ
ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ВЛАДЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ**

Влада Републике Србије и Влада Народне Републике Кине (у даљем тексту: „стране уговорнице“),

у циљу развоја пријатељских односа између Републике Србије и Народне Републике Кине, и

са жељом да унапреде узајамну сарадњу у области социјалне сигурности,

сагласиле су се о следећем:

ДЕО I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Дефиниције

1. За потребе овог споразума следећи изрази значе:

(а) „територија“

у односу на Републику Србију, територија Републике Србије;

у односу на Народну Републику Кину, територија на којој се примењује Закон о социјалном осигурању Народне Републике Кине и релевантни правни прописи;

(б) „правни прописи“

у односу на Републику Србију закони, подзаконски акти, и други прописи који се односе на социјално осигурање у складу са чланом 2. став 1. тачка (а) овог споразума;

у односу на Народну Републику Кину закони, административна, извршна и локална правила као и други правни прописи о системима социјалног осигурања који су предмет овог споразума (члан 2. став 1. тачка (б));

(ц) „надлежни орган“

у односу на Републику Србију, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања;

у односу на Народну Републику Кину, Министарство за људске ресурсе и социјалну сигурност;

(д) „надлежни носилац“

у односу на Републику Србију, носилац осигурања код кога је лице осигурано у складу са њеним правним прописима;

у односу на Народну Републику Кину, Управа за социјално осигурање Министарства за људске ресурсе и социјалну сигурност или други органи које одреди поменуто министарство;

2. Остали изрази који нису дефинисани у овом члану имају значење које им припада према правним прописима стране уговорнице.

Члан 2.

Правни прописи на које се Споразум односи

1. Овај споразум примењује се на правне прописе који се односе на следеће области социјалног осигурања:

(а) у односу на Републику Србију:

- (i) обавезно пензијско и инвалидско осигурање,
- (ii) осигурање за случај незапослености;

(б) у односу на Народну Републику Кину:

- (i) основно старосно осигурање за запослене,
- (ii) осигурање за случај незапослености.

2. Овај споразум примењује се и на правне прописе којима се мењају, допуњују, обједињавају или замењују правни прописи из става 1. овог члана. Међутим, овај споразум не примењује се на измене којима се уводе нове области социјалне сигурности, осим ако се надлежни органи страна уговорница заједнички сагласе да ту измену примене.

3. Уколико овим споразумом није другачије одређено, правни прописи из става 1. овог члана не обухватају уговоре или друге међународне споразуме о социјалној сигурности које закључи једна страна уговорница са трећом државом, нити правне прописе који се доносе ради њихове примене.

Члан 3.

Лица на која се Споразум примењује

Овај споразум примењује се на сва лица за која важе или су важили правни прописи једне или обе стране уговорнице, као и на лица која изводе своја права од тих лица у складу са правним прописима сваке стране уговорнице.

Члан 4.

Једнаки третман

Уколико овим споразумом није другачије одређено, приликом примене правних прописа једне стране уговорнице, лица из члана 3. овог споразума имају једнак третман као и држављани те стране уговорнице.

Члан 5.

Трансфер давања

1. Уколико овим споразумом није другачије одређено, новчана давања остварена у складу са правним прописима једне стране уговорнице не могу се смањити, изменити, обуставити, укинути или одузети само на основу боравишта или пребивалишта корисника на територији друге стране уговорнице или треће државе. Ова новчана давања исплаћују се у складу са правним прописима стране уговорнице у којој је корисник остварио право на давања.

2. Став 1. овог члана не примењује се у односу на Републику Србију, на разлику између припадајуће пензије и најнижег износа пензије, уколико је висина припадајуће пензије мања од најнижег износа пензије.

ДЕО II

ПРАВНИ ПРОПИСИ КОЈИ СЕ ПРИМЕЊУЈУ

Члан 6.

Обавезно осигурање

Уколико овим споразумом није другачије одређено, на запосленог односно лице које обавља самосталну делатност на територији једне стране уговорнице, у односу на тај рад, искључиво се примењују правни прописи те стране уговорнице.

Члан 7.

Упућена лица

1. На запосленог кога послодавац са седиштем на територији једне стране уговорнице упути на територију друге стране уговорнице да за њега обавља посао, примењују се, у вези са тим послом, искључиво правни прописи прве стране уговорнице у току првих шездесет календарских месеци, као да је још увек запослен на територији прве стране уговорнице.

2. Уколико упућивање траје дуже од рока наведеног у ставу 1. овог члана надлежни органи страна уговорница или органи које они овласте могу се договорити о продужењу рока за још 24 месеца, при чему морају узети у обзир околности и врсту запослења.

Члан 8.

Запослени у ваздухопловима

На лице које је запослено као официр или члан посаде ваздухоплова, у односу на тај рад, примењују се правни прописи стране уговорнице на чијој територији се налази седиште предузећа у којем је то лице запослено. Међутим, ако предузеће има представништво на територији друге стране уговорнице, на лице које је запослено у том представништву примењују се правни прописи стране уговорнице на чијој територији се представништво налази.

Члан 9.

Чланови дипломатских мисија и конзуларних представништава

Овај споразум не утиче на одредбе Бечке конвенције о дипломатским односима од 18. априла 1961. године или Бечке конвенције о конзуларним односима од 24. априла 1963. године.

Члан 10.

Државни службеници и са њима изједначена лица

На државне службенике и са њима изједначена лица примењују се правни прописи оне стране уговорнице у чијој служби су запослени.

Члан 11.

Изузеци

Надлежни органи страна уговорница могу споразумно договорити изузетке од примене чл. 6, 7, 8. и 10. овог споразума за одређено лице или групе лице, под условом да се на та лица примењују правни прописи једне стране уговорнице.

ДЕО III ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Члан 12.

Спровођење споразума

1. Надлежни органи страна уговорница закључују Административни договор којим се утврђују мере неопходне за примену овог споразума.

2. Надлежни органи страна уговорница се међусобно обавештавају о свим изменама правних прописа које могу да утичу на примену овог споразума.

3. Надлежни органи страна уговорница одређују органе за везу за примену овог споразума као што следи:

у односу на Републику Србију, Завод за социјално осигурање;

у односу на Народну Републику Кину, Управа за социјално осигурање Министарства за људске ресурсе и социјалну сигурност.

Члан 13.

Размена информација и узајамна помоћ

У циљу примене овог споразума, надлежни органи или надлежни носиоци страна уговорница, на основу писаног захтева, пружају бесплатно информације и узајамну помоћ у обиму у којем њихови правни прописи то дозвољавају.

Члан 14.

Издавање потврда

1. У случајевима из чл. 7, 8, 10. и 11. овог споразума надлежни носилац стране уговорнице чији се правни прописи примењују дужан је да на захтев изда потврду о примени тих правних прописа у односу на одређено запослење. У случајевима из чл. 7. и 11. овог споразума, потврда мора да садржи податак о периоду за који се издаје.

2. Потврду о примени правних прописа Републике Србије издаје надлежни носилац.

3. Потврду о примени правних прописа Народне Републике Кине издаје Управа за социјално осигурање Министарства за људске ресурсе и социјалну сигурност или други органи које одреди поменуто министарство.

Члан 15.

Поверљивост информација

1. Надлежни орган или надлежни носилац једне стране уговорнице, у складу са законима и другим прописима те стране уговорнице, доставља податке о личности, прикупљене у складу са својим правним прописима, надлежном органу или надлежном носиоцу друге стране уговорнице, уколико су ти подаци неопходни за примену овог споразума.

2. Подаци о личности које је, у складу са ставом 1. овог члана, надлежни орган или надлежни носилац једне стране уговорнице, доставио надлежном органу или надлежном носиоцу друге стране уговорнице, третирају се као поверљиви и користе се искључиво у сврху примене овог споразума.

Члан 16.**Језик комуникације и овера докумената**

1. У примени овог споразума надлежни органи и надлежни носиоци страна уговорница могу међусобно комуницирати на својим службеним језицима или на енглеском језику.

2. Документи, посебно захтеви и потврде, не могу бити одбијени само зато што су написани на службеном језику друге стране уговорнице.

3. Документи, посебно потврде, које се подносе у примени овог споразума не подлежу овери или некој другој сличној формалности.

Члан 17.**Решавање спорова**

Спорове између страна уговорница у вези са тумачењем или применом овог споразума решавају надлежни органи страна уговорница међусобним консултовањем и преговорима.

ДЕО IV**ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ****Члан 18.****Прелазне одредбе**

У вези са чланом 7. овог споразума, период упућивања лица које је радило на територији једне стране уговорнице пре ступања на снагу овог споразума, почиње да тече од дана ступања на снагу овог споразума.

Члан 19.**Ступање на снагу**

Овај споразум ступа на снагу првог дана четвртог месеца по истеку месеца у коме су стране уговорнице, у писменом облику, једна другу обавестиле да су завршиле унутрашње законом прописане процедуре потребне за ступање на снагу овог споразума.

Члан 20.**Важење и отказивање**

Овај споразум се закључује на неодређено време и остаје на снази до истека последњег дана дванаестог месеца, после месеца у којем је једна страна уговорница у писменој форми, дипломатским путем, обавестила другу страну уговорницу о његовом отказивању.

ПОТВРЂУЈУЋИ ОВО, доле потписани, ваљано овлашћени, потписали су овај споразум.

Сачињено у Београду, дана 8. јуна 2018. године, у по два примерка на српском језику, кинеском језику и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу, текст на енглеском језику има предност.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА ВЛАДУ
НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. тачка 1. Устава Републике Србије, према коме Република Србија уређује и обезбеђује њен међународни положај и односе са другим државама и међународним организацијама и у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ СПОРАЗУМА

Област социјалног осигурања између Републике Србије и Народне Републике Кине није регулисана међународним споразумом, па су две делегације 2016. године отпочеле преговоре за закључивање истог. Споразума о социјалној сигурности између Владе Републике Србије и Владе Народне Републике Кине (у даљем тексту: „Споразум”) потписан је 8. јуна 2018. године у Београду.

Споразум уређује остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања, као и осигурања за случај незапослености и садржи решења која су у складу са важећим законодавством Републике Србије и општеприхваћеним принципима у овој области. Основни принципи заступљени кроз одредбе споразума су: једнак третман; примена правних прописа државе запослења на утврђивање обавезе за спровођење социјалног осигурања – са изузетком упућених лица и дипломатско-конзуларних представника и трансфера давања. Међутим, Споразум не садржи начело сабирања периода осигурања навршених у обе државе уговорнице ради остваривања права на пензију, а које су заступљене у свим споразумима о социјалном осигурању које је закључила Република Србија. Овај споразум не представља класичан споразум о социјалном осигурању, јер се истим омогућава избегавање истовременог плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање на територији обе стране уговорнице.

III. СТВАРАЊЕ ФИНАНСИЈСКИХ ОБАВЕЗА ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ ИЗВРШАВАЊЕМ СПОРАЗУМА

За извршење овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије за 2018. годину. Ступање на снагу овог закона, којим се потврђује Споразум, не доводи аутоматски до ступања на снагу самог споразума.

Након што парламенти обе државе потврде Споразум, он ступа на снагу првог дана четвртог месеца по истеку месеца у коме су стране уговорнице, у писменом облику, једна другу обавестиле да су завршиле унутрашње законом прописане процедуре потребне за ступање на снагу Споразума. За сада се не може са сигурношћу предвидети када ће две уговорне стране завршити ове процедуре.

У моменту његовог ступања на снагу, средства за давања из пензијског и инвалидског осигурања ће се обезбедити у оквиру лимита који одреди Министарство финансија, у оквиру Финансијског плана Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање.

IV. ПРОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА ИЗВРШАВАЊЕ СПОРАЗУМА

Средства за извршавање овог споразума биће обезбеђена у оквиру Финансијског плана Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање за одређену фискалну годину.